

at opnaa en forstandigere og mere tidsvarende Ordning end den bestaaende, nemlig ved at tilbyde Ejerne af de omhandlede Jorder at slutte Overenskomst med dem angaaende Afgiftens Omregulering og Afløsning. Som en passende Afsløsningssum anførte Ministeriet det 20- eller 25-dobbelte af det aarlige Gennemsnitsbeløb, som Afgiften af de enkelte Jordstykker har udgjort i et vist Antal Aar, f. Eks. de sidste 10 Aar, og paa Forhaand lovedes der Byraadene Indenrigsministeriets Stadfæstelse af saadanne Overenskomster. Byraadene opfordredes til hver for sig at tage denne Sag under alvorlig Overvejelse og søge at fremkalde Overenskomst. Til Slagelse Byraad har Sorø Amtmand sendt dette Cirkulære under 15. December 1874 og opfordret Byraadet til at tage Sagen under Overvejelse og fremskaffe en Løsning. Man har altsaa fuld Adgang i Slagelse som i enhver anden Kommune til at søge dette Forhold ordnet og kan paa Forhaand vente Ministeriets Stadfæstelse af en saadan Overenskomst.

Saa omtalte det ærede Medlem Rotterne og spurgte, om vi snart kunde vente en Rottelov. Om dette Spørgsmaal skal jeg sige, at jeg hidtil har været noget betænkelig ved at fremsætte den efterlyste Rottelov af Hensyn til den dog virkelig betydelige Udgift, der her vil blive Tale om. Jeg kan nemlig ikke være enig med det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), som mente, at de Krav, der her stilledes til Statskassen, vare ret ubetydelige. Da en Rottelov var fremsat i Samlingen 1900—1901, gik man ud fra en aarlig Udgift, i det mindste i de første Aar, for Statskassen paa 100,000 Kr. Derfor har jeg hidtil af Hensyn til hele vor finansielle Stilling været betænkelig ved at fremsætte Forslag. Saa i Sommer henvendte Rotteforeningens Formand eller rettere Formanden for Foreningen til Rotternes Ødelæggelse sig til mig med det Forslag, at Foreningen tog Rotternes Udryddelse i sin Haand mod at faa et Tilskud fra Statskassen. Denne Ordning af Spørgsmaalet kunde i og for sig se tiltalende ud. Det er jo paa den Maade, saa mange andre Sager fremmes, ved det private Initiativ, af Foreninger med Understøttelse ved et Statstilskud. Navnlig har Staten det derved i sin Magt at bestemme, hvad og hvor meget den aarlig vil anvende paa Sagen. Jeg saa ogsaa Referater, hvorefter der paa Møder i Landet var meddelt, at nu vilde Foreningen selv be-

gynde Rottetkrigen med et Bidrag fra Statskassen. Men Sommeren igennem hørte jeg ikke mere fra Foreningen derom, altsaa først og fremmest ikke om det, som maatte have været det første Skridt, hvorledes Foreningen havde tænkt sig denne Virksomhed, og hvorledes Forholdet til Statskassen tænktes ordnet med Hensyn til Betingelserne og Formen for et Statstilskud osv. Jeg modtog intet Forslag og har vedblivende intet modtaget i den Retning og var altsaa paa Forhaand afskaaren fra at optage Forslag om Tilskud paa det nu forelagte Finanslovforslag eller fra overhovedet at kunne bedømme, om der her kunde foreslaas og findes en praktisk og rimelig Vej.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) omtalte ogsaa denne Udvej, men vilde hellere have det tidligere Forslag fremsat igen, men her gjorde det ærede Medlem sig skyldig i en Fejltagelse. Det ærede Medlem vilde have Lovforslaget fra 1900 fremsat igen, thi, sagde det ærede Medlem, det maa gøres til Tvang for enhver Kommune at arbejde paa Rotternes Udryddelse. Dette gik det tidligere Lovforslag imidlertid ikke ud paa. Forslaget bestemte kun, at det af en Kommunalbestyrelse *kan* bestemmes, at der fra Kommunens Side indfanges Rotter, og at der af Kommunekassen udbetales en Præmie for hver Rotte, hvorefter Statskassen erstatter Kommunen Halvdelen af det saaledes udbetalte Præmiebeløb. Men er der en saa stor Interesse for denne Sag, som det ærede Medlem udtalte, og som kommer til Orde navnlig da i Foreningens eget Medlemsblad, komme vi vel ogsaa inden alt for længe til en nærmere Forhandling herom, enten gennem en Forhandling om en Rottelov eller om en Statsunderstøttelse til Foreningen.

Som Forslaget før forelaa, gik det ud paa, at Halvdelen af Omkostningerne udrædes af Kommunekassen, Halvdelen af Statskassen. Jeg er nu ikke sikker paa, eller jeg er vedblivende noget i Tvivl, om denne Fordeling egentlig er fuldt korrekt. Jeg savner i denne Fordeling af Krigsomkostningerne et Led: de virkelige Indehavere af Rotterne. Jeg vilde finde det rettest, at man fandt en Form, hvorunder de, der særlig have Ulemper af Rotterne og særlig vilde have Gavn af Rotternes Ødelæggelse, forlods toge deres Part, og dette, mener jeg, kunde bedst ordnes, naar Foreningen tog Sagen i sin Haand — bedre end ved en Rottelov, idet Foreningen da var i Stand til at opstille Betin-